

VI PROCES PRIVATIZACIJE

U novembru su zabeležene aktivnosti potpuno suprotne proklamovanoj politici izlaska države iz vlasništva u medijima na nacionalnom, regionalnom i lokalnom nivou. Tako u Leskovcu beležimo pokušaj osnivanja nove gradske televizije, šeste po redu, koja bi bila formirana u okviru Javnog preduzeća Radio Leskovac. Ova najava, ako bude ostvarena, kreiraće krajnje nejasnu pravnu situaciju, koja je, između ostalog, posledica i neusklađenosti medijskih zakona (ali i Zakona o javnim preduzećima) i zakona koji regulišu funkcionisanje lokalnih samouprava, o čemu smo već govorili u delu ovog izveštaja koji se bavio odlukom Ustavnog suda koja se ticala Zakona o zaštiti prava i sloboda nacionalnih manjina. Naime, Zakonom o javnim preduzećima iz 2012. godine, javno informisanje nije predviđeno kao oblast u kojoj se mogu osnivati nova javna preduzeća. Leskovački slučaj sada treba da pruži odgovor na pitanje da li već postojeća javna preduzeća, kao što je Javno preduzeće Radio Leskovac, mogu da do vlasničke transformacije (što bi trebalo da bude drugo ime za privatizaciju) osnivaju nove medije u svom sastavu. Zdrava logika kaže da to ne bi trebalo dopustiti, ali zdrava logika i inače u Srbiji nije najvažniji kriterijum za osnivanje novih medija. Da je drugačije, ne bismo i danas imali daleko više medija nego što tržište može da iznese. Pravno, čini se da stvari stoje ovako – član 1. Zakona o javnim preduzećima definiše da je javno preduzeće preduzeće koje obavlja delatnost od opšteg interesa, a koje osniva Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave. Član 2. istog zakona, ne predviđa da je javno informisanje delatnost od opšteg interesa. Istovremeno, član 14. stav 2. Zakona o javnom informisanju predviđa da osnivači javnog glasila ne mogu biti, ni posredno ni neposredno, država i teritorijalna autonomija, kao ni ustanova, preduzeće i drugo pravno lice koje je u pretežnom delu u državnoj svojini ili koje se u celini ili pretežnim delom finansira iz javnih prihoda, osim ukoliko je to predviđeno posebnim zakonom kojim se uređuje oblast radiodifuzije. Član 96, stav 6. Zakona o radiodifuziji propisuje da radio i/ili televizijske stanice koje su osnovale skupštine opština imaju status javnih preduzeća sve dok sredstva u državnoj svojini imaju većinski udeo u njihovom ukupnom kapitalu. Ova odredba, međutim, imala je smisla samo dok je javno informisanje bilo tretirano kao delatnost od opšteg interesa, što ova delatnost nakon izmena Zakona o javnim preduzećima, više nije. Konačno, nova televizija ne bi mogla da emituje program bez dozvole, a shodno odredbama važećeg Zakona o radiodifuziji, javno preduzeće ne može biti imalac dozvole za emitovanje programa (osim eventualno onih javnih preduzeća koja su već emitovala program u davno vreme početka primene Zakona o radiodifuziji). Zbog svega navedenog, čini se da, posebno nakon usvajanja novog Zakona o javnim preduzećima iz 2012. godine, najavljeni leskovački eksperiment sa pokretanjem nove javne televizije ne bi smeo da se dogodi, odnosno da čak i ako se dogodi, ne bi bio na zakonu zasnovan.